

Jo votaré per John Kerry

He estat tot l'estiu esperant la tornada al Melic per a defensar les meues ministres i les de **Zapatero** de l'atac bàrbar que han sofrit per caure en el joc de posar per al *Vogue*. Tot l'estiu esperant per a dignificar un posat, que no passa de ser un capritx per a l'autoestima de qualsevol, i arribe a la redacció i em veig quasi en l'obligació de donar carpetada al tema per a parlar d'un altre que se m'antulla molt més important. De fet, qualsevol tema em pareix molt més important que discutir si és frívol o no que les ministres es passegen amb pells pel *Vogue* o que **Rajoy** es convertisca en comentarista esportiu...

El pròxim novembre, els nord-americans celebraran (si és que hi ha alguna cosa a celebrar estant **Bush** pel mig) les eleccions presidencials en què els ciutadans i **Jebb Bush** (germà trampós del president) decidiran si governa Bush guanyant en vots o governa a pesar d'haver perdut en votacions. Ara que està de moda, encara que no ho diga el *Vogue*, passar d'EUA, dir que poc ens importa a nosaltres allò i criticar de manera ferotge l'imperialisme ianqui del dia a dia, la veritat és que el que hi tinga lloc ens afectarà i de ple. Jo, de fet, ja hi estic afectat, crec.

L'any passat, **Sami Nair**, eurodiputat i professor de Ciències Polítiques de la Universitat de París em comentava que "el nou orde internacional actual és un orde nord-americà". La contínua subversió del Dret Internacional i la progressiva militarització dels conflictes internacionals dels últims anys així ho demostren. Anem-hi, per si algú no ho ha entès: especialment des que Bush des-governa, la violència es dispara, les guerres ens destrüeixen i este individu exalcohòlic, capaç d'entravessar-se amb una galleta i caure a terra i d'inventar armes de destrucció en massa (que podria haver-los-les venudes els EUA) es passa els Drets Humans pel forro de la bata de son pare (un altre addicte a les guerres).

Bush representa el que jo no li desitge a ningú. Bush és el que cap xiquet voldria ser de major. Bush és el que cap mare voldria com a fill. I a més és el president d'un país que podria tornar-lo a elegir. Un país que ha assassinat a Iraq, com en altres països i espera fer-ho amb el seu president en altres nous destins. Un país que es nega a sotmetre's al control de les armes biològiques i químiques previst en el Protocol de 1995, que es nega a ratificar el Tractat sobre Limitació d'Armes Nuclears junt

amb Israel (a què continuen abonant en la barbàrie palestina). Un país que manté la Llei Helms Burton (Llei extraterritorial) per a Cuba (al mateix temps que els fica a Guantánamo les seues preses de caça, com a Abu Ghraib). Un país que sotmet amb la Llei Damato a Líbia i Iran. Un país que ha deixat "amb el cul a l'aire" les Nacions Unides i que s'ha negat a ratificar convenis sobre els Drets dels Xiquets, sobre els Drets Econòmics i Socials, sobre l'Eradicació de la Discriminació contra les Dones o el Protocol de 1989 al Conveni Internacional contra la Pena de Mort per als Menors d'Edat. Què dir de la seua negativa a la Cort Penal Internacional! Què dir del Protocol de Kioto en medi ambient! El forro dels seus pantalons, per a la Resolució 1441!

Bush, pare de les intervencions preventives, podria tornar a ser president, si l'atzar no juga del nostre costat. I l'atzar, casualment, als EUA sempre està comprat pels Bush. Però ja que diuen que el seu govern és el govern del món, com a ciutadà llavors, demane que em deixen votar. Jo votaré per **John Kerry**. I si no em deixen, com Mafalda, que paren el món que jo m'abaixe.

Jaume Bronchud

La molt dura aposta del ministre de l'Interior, José Luis Alonso, per reduir els morts a les carreteres: s'han reduït durant l'estiu un 15% i s'aconsegueixen les dades menys negatives des de fa 25 anys.

Les noves apostes musicals per cançons amb contingut, com ara el darrer disc de Bebe i del Melendi que no han passat inadvertides.

El bon sabor del boca a boca que contagia la lectura de llibres com *El codi Da Vinci* i *Las Sombras del Viento*, de Carlos Ruiz Zafón.

Espanya s'ha convertit en el país amb major consum de cocaïna d'Europa.

El foc que arrasa els boscos a la nostra Comunitat destruint, més encara, el menyspreat medi ambient.

MAR ADENTRO.

Més enllà del debat

▶ obert sobre l'eutanàsia, una volta més el magnífic registre Amenabar, amb el magistral Bardem com a Ramón Sampedro.

▶ Les medalles aconseguides a Atenes milloren el pòdium espanyol i superen el resultat d'Atlanta.

▶ L'excessiva polèmica entorn del posat de les ministres al *Vogue* com a autèntiques models.

▶ Els atemptats arreu del món i, de manera destacada, les imatges horribles dels xiquets morts a Osetia del Nord.

La fosca programació televisiva de la tardor i molt especialment la realitat del Canal 9.

A colps de fira
Jaume Bronchud

Mediàtic Festival 2004

El millor del *pop/rock* espanyol a Alcoi

Durant els dies 9, 10 i 11 de juliol es van donar cita a Alcoi els millors artistes i grups de l'escena musical nacional així com també es va donar una oportunitat a músics novells.

Per tercer any consecutiu, el MEDIATIC Festival es va celebrar al Poliesportiu Francisco Laporta d'Alcoi, un lloc que comença a ser emblemàtic per als grans amants de la música *pop/rock* espanyola en directe.

Com tot bon festival que es pree, el MEDIATIC va comptar amb zona d'acampada, botigues, banys públics i servei de piscina per als acampats. Però sense cap dubte el major atractiu va ser el seu cartell, que el passat 16 d'abril va ser guardonat amb el Premi a la Difusió de la Música Espanyola. En total més de cent artistes i grups van participar en l'esdeveniment.

El divendres 9 i per a trencar el gel van actuar: **Druida, Miqui Puig** (vocalista de **los Sencillos**), **Albertucho, Dover, Coti & Julieta Venegas, Antonio Orozco, Mago de Oz, Seguridad Social i La Peluqueria**.

El dissabte 10 van estar sobre l'escenari: **Fábula, Mikel Erentxun, Sóber, Elefantes, Alex Ubago, Albert Pla, Fito & Fitipaldís i Barricada**.

Entre estos cal destacar l'espectacular directe de **Mikel Erentxun** que ens va regalar un acurat repertori en què no van faltar les cançons més conegudes de la seua carrera en solitari i alguns dels temes més populars de la seua etapa en **Duncan Dhu** sense passar per alt la versió de "Han caído los dos" de **Radio Futura** amb què va obrir el concert.

El diumenge 11 i com a cloenda del festival van actuar: **Pereza, Andy & Lucas, José Mercé, Melendi, Fito Páez,**

Mala Rodríguez i Loquillo i los trogloditas.

Però açò només va ser en els escenaris principals, perquè en el gran recinte del festival també va haver-hi sis carpes que van acollir estils de música diferents.

En la carpa concert autor es va donar cita el *pop* més íntim de cantautors com: **Tontxu, Quique González, Coque Malla** (exvocalista de **Ronaldos**), **Ana Pozas i Belén Arjona** entre altres.

En la carpa reggae-latin estigueren: **Jah'sta, Bullanga, Lagarto Amarillo, El Combo Linga**, etc.

En la carpa hip hop **Sucios Socios, Sondkalle, Falsalarma, Zenit, Dlux, La Excepción, Alianze** i molts més.

En la carpa tribut van fer allò propi: **Original Versions, Creedence Tribute Band, The Tina's wish Band, Sultans of Swing i Please**.

I en la carpa Eivissa Chillout van destacar **Pastora**.

Sense cap dubte i a pesar que este projecte va nàixer en un moment en què la indústria i el públic miraven cap a altres tendències, enguany el MEDIATIC Festival es consolida com un dels festivals de música espanyols amb major projecció de futur per la seua defensa de la música espanyola i cantada en espanyol.

Ana Mª Rodríguez